ह्वालकः-लिका, ह्वलकः-प्रह्वलकः-ह्वालकः-लिका, जिह्वलिषकः-षिका, जाह्वलकः-लिका ; इत्यादीनि रूपाणि भौवादिकक्लथतिवत् (280) यथासम्भवमूह्यानि ।

(2038) "ह्वृ कौटिल्ये" (I-भ्वादिः-931. अक. अनि. पर.)

ह्वारकः-रिका, ह्वारकः-रिका, [2]जुह्वूर्षकः-र्षिका, जाह्वरकः-रिका; इत्यादीनि रूपाणि यथासम्भवमूह्यानि । [3]उपह्वरः । [4]ह्वरिष्यन्-न्ती ।

(2039) "ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च"

(I-भ्वादिः-1008. अक. अनि. उभ.)

ह्वायकः-यिका, [5]ह्वायकः-यिका, [6]जुह्वूषकः-षिका, [7]जोह्वूयकः-यिका ;
ह्वाता-ह्वात्री, ह्वाययिता-त्री, जुह्वूषिता-त्री, जोह्वूयिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि वयतिवत् (1640) बोध्यानि ।
[8]जुह्वावयिषुः, [9]निह्वयमानः, संह्वयमानः-उपह्वयमानः-विह्वयमानः, [10]आह्वयमानो

---

1. 'ज्वलह्वल—' (ग. सू. भ्वादिः) इत्यादिना णिजन्ते मित्त्वविकल्पः । सोपसृष्टात् तु नित्यं मित्त्वम् ।
2. सन्नन्ते 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घे, 'उद् ओष्ठ्यपूर्वस्य' (7-1-102) इति दीर्घे च रूपमेवम् ।
3. पचाद्यचि रूपमेवम् । उपह्वरः=एकान्तवार्ता ।
4. 'ऋद्धनोः स्ये' (7-2-70) इतीडागमः ।
5. 'आदेचः—' (6-1-45) इत्यात्वे, 'शाच्छासाह्वा—' (7-3-37) इति णिजन्ते सर्वत्र युगागमः । आदन्तलक्षणपुकोऽपवादः ।
6. 'अभ्यस्तस्य च' (6-3-33) इति सम्प्रसारणम्, पूर्वरूपम्, 'हलः' (6-4-2) इति दीर्घः । धातोरधुना उकारान्तत्वात् 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्त्वम् । तेन गुणो न । एवमेव सन्नन्ते सर्वत्र प्रक्रिया ।
7. यङन्तेऽपि 'अभ्यस्तस्य च' (6-3-33) इति सम्प्रसारणादिकं बोध्यम् । उत्तरखण्डे 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घः ।
8. ण्यन्तात् सनि उप्रत्यये 'ह्वः सम्प्रसारणम्' (6-1-32) इति सम्प्रसारणे च रूपमेवम् ।
9. 'निसमुपविभ्यो ह्वः' (1-3-30) इति आत्मनेपदम् ।
10. 'स्पर्धायामाङः' (1-3-31) इति आत्मनेपदम् । स्पर्धमान आह्वानं करोतीत्यर्थः । "अत्र स्पर्धा धात्वर्थस्य शब्दनस्य हेतुतया विषयः" इति काशिकादिषु स्पष्टम् ।